

200706310/1.

Datum uitspraak: 16 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/1854 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 19 juli 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 oktober 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 3 januari 2007 heeft de Minister van Justitie het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 juli 2007, verzonden op 8 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie te kennen gegeven geen reactie te zullen indienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar
van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

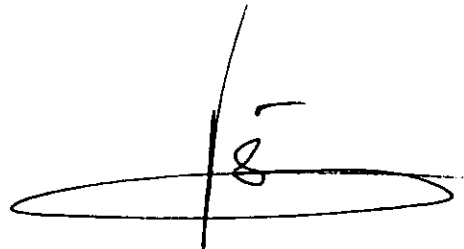
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2007

154-561.

Verzonden: 16 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

KOPIE

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Groningen, vreemdelingenkamer

Zaaknummer: Awb 07 / 1854 en Awb 07 / 2164

Uitspraak in het geschil tussen:

geboren op
van Poolse nationaliteit,
V-nummer:
eiseres,
gemachtigde: mr. B. van Dijk, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSGESCHIEDENIS VAN JUSTITIE, voorheen de Minister van Justitie
(Immigratie-en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Bruggen, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 12 maart 2004 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'conform beschikking Minister'. De aanvraag is op 22 september 2004 aangevuld met een verzoek om een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft bij beschikking van 20 oktober 2004 afwijzend op de oorspronkelijke aanvraag en op de aanvullende aanvraag beslist.

1.2. Eiseres heeft daartegen op 9 november 2004 bezwaar gemaakt. Na een door eiseres op 7 februari 2006 ingediende klacht in verband met de overschreden wettelijke beslistermijn, heeft verweerder bij beschikking van 3 januari 2007 het bezwaar ongegrond verklaard.

1.3. Bij beroepsschrift van 12 januari 2007 heeft eiseres tegen de hiervoor genoemde beschikking beroep ingesteld bij de rechtbank en verzocht om een voorlopige voorziening.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken aan de rechtbank toegezonden. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eiseres toegezonden en haar in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

1.5. Het beroep is behandeld ter openbare zitting van de rechtbank van 12 juli 2007. Eiseres is aldaar verschenen bij haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Zaaknummer: Awb 07 / 1854 en Awb 07 / 2164

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

Feiten en standpunten van partijen

2.1. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat niet is gebleken dat eiseres voldoet aan een van de voorwaarden, genoemd in artikel 13 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) op grond waarvan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning wordt ingewilligd. Er is derhalve geen rechtsgrond voor het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 14 Vw 2000. Nu eiseres niet voldeed aan de beperking die verband houdt met het doel waarvoor zij hier te lande wil verblijven, heeft doet eiseres een beroep gedaan op artikel 3.4, derde lid van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Ten gevolge hiervan is eiseres in de gelegenheid gesteld de aanvraag aan te vullen met een ander, concreet verblijfsdoel dan die welke zijn genoemd in het Vb 2000 en in de Vreemdelingen-circulaire (Vc) en dat doel te onderbouwen met gegevens en bescheiden die aantonen dat zij op grond van een wezenlijk Nederlands belang, klemmende redenen van humanitaire aard of internationale verplichtingen een verblijfsvergunning dient te verkrijgen. Van de in artikel 3.4, derde lid Vb 2000 genoemde bevoegdheid wordt slechts gebruik gemaakt in zeer bijzondere, niet bij de wet voorziene gevallen. Het is niet bedoeld voor het geval er niet aan een of meer voorwaarden is voldaan. Verweerder acht het feit dat aan eiseres twee keer ten onrechte een paspoort is verstrekt onvoldoende specifiek of bijzonder onvoorzienbaar dat aan eiseres om die reden een verblijfsvergunning zou moeten worden verstrekt, temeer daar eiseres als Unieburger in Nederland aanspraak kan maken op een verblijf hier te lande ingevolge artikel 8.12 Vb 2000. Verweerder acht de situatie van eiseres dan ook geenszins uitzichtloos.

Tenslotte is verweerder van mening dat hij heeft kunnen afzien van het horen van eiseres, daar gezien de inhoud van het bezwaarschrift, beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door eiseres is aangevoerd en de motivering van de bestreden beschikking, aanstonds is gebleken dat haar bezwaren ongegrond zijn en er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie.

2.2. Eiseres heeft onder protest een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'cf beschikking Minister' ingediend op 12 maart 2004. Eiseres heeft het navolgende aan de aanvraag ten grondslag gelegd. Bij uitspraak van de Rechtbank Assen van 9 juli 2003 is de adoptie van eiseres door haar Nederlandse adoptievader naar Pools recht omgezet in Nederlands recht. Eiseres heeft daarbij niet van rechtswege de Nederlandse nationaliteit verkregen, daar zij op de dag van de uitspraak niet minderjarig was. Zij bezit uitsluitend de Poolse nationaliteit. Zij is daarmee ten onrechte in het bezit geweest van een Nederlands paspoort. Op 8 december 2003 is haar paspoort van rechtswege vervallen. Eiseres stelt zich op het standpunt dat verweerder haar benauwde positie miskent nu zij tot twee keer toe, naar achteraf bleek ten onrechte, een paspoort heeft verkregen en zij in Nederland verblijft bij haar adoptievader en haar biologische moeder. Eiseres deelt niet de mening van verweerder dat er geen sprake is van een bijzonder feitencomplex op grond waarvan een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend. Dat zij als EU-onderdaan in Nederland mag verblijven doet niet af aan de ontoelaatbare situatie waarin eiseres nu verkeert. Gezien deze omstandigheden had bovendien niet van het horen mogen worden afgezien.

Beoordeling van het beroep

Zaaknummer: Awb 07 / 1854 en Awb 07 / 2164

blad 3

2.3. De verblijfsvergunning regulier, zoals bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), kan worden afgewezen op de gronden genoemd in artikel 16, eerste lid Vw 2000. De bijzondere voorwaarden, waaronder een verblijfsvergunning onder de beperking verband houdende met het verblijfsdoel 'conform beschikking Minister' wordt verleend, zijn nader uitgewerkt in B 1 / 2.1.2 Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc 2000).

2.4. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan eiseres geen verblijfsvergunning toekomt op grond van artikel 3.4, derde lid Vb 2000 jo artikel 14 Vw 2000 en overweegt daartoe het volgende.

Van de bevoegdheid van verweerder om eiseres op grond van een andere beperking dan genoemd in artikel 3.4, eerste lid Vb 2000 in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd wordt zeer terughoudend gebruik gemaakt gelet op een mogelijke precedentwerking. Bij de beslissing op de aanvraag wordt voorts niet getreden buiten de toelatingsgronden van artikel 13 Vw 2000. Nu echter niet is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard die nopen tot het verlenen van een verblijfsvergunning kan een beroep op artikel 3.4, derde lid Vb 2000 niet slagen. Eiseres verblijft immers reeds als Unie-burger legaal in Nederland. Verweerder heeft zich derhalve in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van een uitzichtloze situatie waarin eiseres zou verkeren. Eiseres heeft deze stelling ook niet onderbouwd. Aan het vorenstaande doet niet af dat aan eiseres (ten onrechte) twee keer een paspoort is verleend.

De rechtbank volgt verweerder tevens in zijn oordeel dat ingevolge artikel 7:3, onder b Awb, kon worden afgezien van het horen van eiseres, nu geen twijfel mogelijk is over de conclusie dat de bezwaren van eiseres ongegrond zijn.

2.5. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet voldoet aan de voorwaarden voor verlening van de gevraagde verblijfsvergunning.

2.6. Het beroep is derhalve ongegrond.

2.7. Het verzoek om een voorlopige voorziening is kennelijk niet-ontvankelijk, daar eiseres rechtmatig verblijf heeft in Nederland en als Unie-burger niet kan worden uitgezet.

2.8. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

Zaaknummer: Awb 07 / 1854 en Awb 07 / 2164

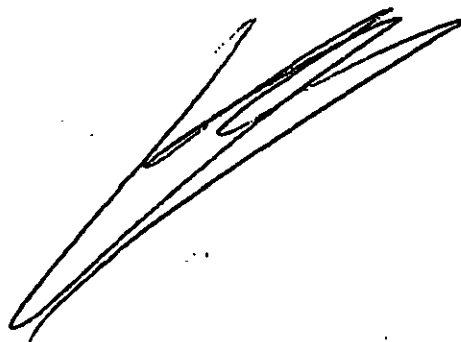
blad 4

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- verklaart het verzoek om voorlopige voorziening niet-ontvankelijk.

Aldus gegeven door mr. D.M. Schuiling en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H. Bolhuis als griffier op 19 juli 2007.

De griffier is buiten staat te ondertekenen

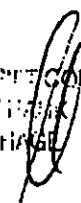

Tegen de uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

- 8 AUG 2007

VOOR AFSCHEIDT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

Tiebout

advocaten

Groningen
Praediniusdijk 1
9711 AA Groningen
T (050) 589 25 79
F (050) 360 16 23
info.groningen@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhr mr. R. van Asperen
dhr mr. M. Schuring
dhr mr. K.B. Spoelstra
dhr mr. B. van Dijk
mw mr. I.M. Zuidhoek
mw mr. M.R.M. Schaap

Roden
Mensingheweg 1
Postbus 330
9300 AH Roden
T (050) 501 50 80
F (050) 501 50 45
info.roden@tiebout.nl
www.tiebout.nl

dhr mr. S.G. Alstik
dhr mr. S. El Hami
mw mr. S.M. Faber
mw mr. L. Sandberg

Derdenrekening
ABN-AMRO
60.59.22.470
t.n.v.
Stichting Beheer
Derdenpelden
Tiebout Advocaten.

*NMI-mediator

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN 5123	
6123	B
- 3 SEP 2007	
ZAAKNR.	26310
AAN:	V1 V6 H8
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 's GRAVENHAGE

Per telefax: (070) 365 13 80
En per aangetekende post

Groningen, 3 september 2007

Inzake: **roger beroep uitspraak**
d.d. 08-08-07
Uw ref:
Onze ref: 520307947/MRS/np

Email: maartje.schaap@tiebout.nl

Doorkiesnr. secr.: 050-3663735

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

Geachte heer, mevrouw

Hierbij teken ik, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, namens mevrouw [REDACTED], wonende te [REDACTED] de vreemdelinge, hoger beroep aan tegen bijgaande uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, d.d. 8 augustus 2007, verzonden 8 augustus 2007.

Ik verzoek u alle feiten, weren en stellingen zoals naar voren gebracht in eerdere instanties als hier ingelast en herhaald te beschouwen alsmede om het griffierecht in mijn rekening courant te boeken.

Grief I:

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.4 overwogen: "de Rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat aan eiseres geen verblijfsvergunning toekomt op grond van artikel 3.4, derde lid Vw 2000 jo. Artikel 14 Vw 2000 [...].

Toelichting:

Voor wat betreft de redelijkheid van het al dan niet inwilligen van de aanvraag blijft betrokkene zich op het standpunt stellen dat het feitencomplex, dat hier geen herhaling bevoegd, zodanig is dat in redelijkheid niet gezegd kan worden dat de afwijzing van de aanvraag op zijn plaats is geweest. In dit kader wordt nog bijgevoegd bijgaande beschikking van de Rechtbank 's Gravenhage, sector civielrecht, d.d. 5 juli 2007, waarin het verzoek van betrokkene om vaststelling van het Nederlanderschap is afgewezen.

Grief II:

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.4 overwogen dat niet gebleken is van

Tiebout

advocaten

klemmende redenen van humanitaire aard die hopen tot het verlenen van een verblijfsvergunning omdat zij immers als inburger legaal in Nederland verblijft. Daarmee heeft verweerder, aldus de Rechtbank, zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat er geen sprake is van een uitzichtloze situatie waarin eiseres zou verkeren.

Toelichting:

In het kader van deze grief wordt primair het standpunt ingenomen dat de Rechtbank ten onrechte geen onderzoek heeft gedaan/laten doen omtrent de Europees rechterlijke verblijfsaspecten van betrokkene. De Rechtbank gaat naar het oordeel van betrokkene ten onrechte zonder nader onderzoek vanuit dat zij als inburger legaal in Nederland verblijft en er dus geen sprake is van een uitzichtloze situatie. De ongeclausuleerde overwegingen van de Rechtbank zijn niet onderbouwd noch vallen die te herleiden op bepalingen uit het EG verdrag. De aangevallen uitspraak dient reeds daarom vernietigd te worden.

Subsidiair wordt gesteld dat, zelfs indien het zo mocht zijn dat betrokkene op grond van het EU-onderdaanschap legaal in Nederland verblijft, daarmee de noodzaak althans de kracht van een verblijfsvergunning als verzocht achterwege kan blijven. Rechtmatig verblijf op grond van het EG recht is immers niet ongeclausuleerd. Ook dat heeft de Rechtbank miskend.

Ten onrechte heeft de Rechtbank in rechtsoverweging 2.4 overwogen dat, kort gezegd, verweerder betrokkene terecht niet heeft gehoord op haar bezwaren.

Toelichting:

Betrokkene meent dat de Rechtbank hier miskend heeft dat geen sprake is van *kennelijkheid* in de zin van artikel 7:3 Abw. Daar waar in redelijkheid een vast te stellen ruimte voor discussie staat dient de vreemdeling op zijn of haar bezwaren te worden gehoord.

Mitsdien:

Gelet op al het voorgaande wordt u verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten en tot teruggave van het griffierecht.

In afwachting.

Hoogachtend,

rb

M.R.M. Schaap

Bijlage(n):

Kopie beslissing Rechtbank 's Gravenhage d.d. 5 juli 2007 (6 pagina's)

Kopie beslissing Rechtbank 's Gravenhage d.d. 8 augustus 2007 (4 pagina's)